

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1998/2006**av den 15 december 2006****om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd ⁽¹⁾, särskilt artikel 2,

efter att ha offentliggjort ett utkast till denna förordning ⁽²⁾,

efter att ha hört rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 994/98 bemyndigas kommissionen att i en förordning fastställa ett tröskelvärde under vilket stödåtgärder inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 87.1 i fördraget och därför inte omfattas av anmälningsförfarandet enligt artikel 88.3 i fördraget.
- (2) Kommissionen har tillämpat artiklarna 87 och 88 i fördraget och har framför allt i ett stort antal beslut förtydligt begreppet stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget. Kommissionen har också redogjort för sin politik när det gäller ett tak för stöd av mindre betydelse under vilket artikel 87.1 inte anses vara tillämplig, först i sitt meddelande om försumbart stöd ⁽³⁾ och sedan i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse ⁽⁴⁾. Mot bakgrund av erfarenheterna från tillämpningen av den förordningen och med hänsyn till inflationsutvecklingen och bruttonationalproduktens utveckling i gemenskapen till och med 2006 och den förväntade utvecklingen under

den här förordningens giltighetsperiod, bör man se över några av de villkor som fastställs i förordning (EG) nr 69/2001 och ersätta den förordningen.

- (3) Mot bakgrund av de särskilda regler som gäller för jordbruks-, fiske- och vattenbrukssektorn och risken för att lägre stödbelopp än de som fastställs i denna förordning uppfyller kriterierna i artikel 87.1 i fördraget, bör förordningen inte gälla de sektorerna. Med tanke på transportsektorns utveckling, särskilt omstruktureringen av transportverksamheter efter det att de avreglerats, är det inte längre lämpligt att utesluta transportsektorn från tillämpningsområdet för förordningen om stöd av mindre betydelse. Denna förordnings tillämpningsområde bör därför utvidgas till att omfatta hela transportsektorn. Det allmänna taket för stöd av mindre betydelse bör dock anpassas med hänsyn till att företag med verksamhet inom vägtransporter och passagerartransporter ofta är små företag. Av samma skäl och också med tanke på den överkapacitet som finns inom sektorn och de transportpolitiska målen när det gäller trafikstockningar och godstransporter, bör inköp av vägtransportfordon, som görs av företag som utför godstransporter på väg för andras räkning, inte omfattas av denna förordning. Detta påverkar inte kommissionens positiva inställning till statligt stöd till renare och mer miljövänliga fordon i andra gemenskapsrättsakter än denna förordning. Med hänsyn till rådets förordning (EG) nr 1407/2002 av den 23 juli 2002 om statligt stöd till kolindustrin ⁽⁵⁾, bör den här förordningen inte gälla kolsektorn.
- (4) Med tanke på likheterna mellan bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och av andra produkter, bör denna förordning även gälla bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Varken uppgifter som måste utföras på gården för att förbereda en produkt för försäljning i första ledet, till exempel skörd, slåtter eller tröskning av spannmål, packning av ägg osv., eller försäljning i första ledet till återförsäljare och förädlare skall i detta sammanhang anses som bearbetning eller saluföring. Från och med den dag då denna förordning träder i kraft skall stöd som ges till företag verksamma inom bearbetning eller saluföring av jordbruksprodukter inte längre omfattas av kommissionens förordning (EG) nr 1860/2004 av den 6 oktober 2004 om tillämpning av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorn ⁽⁶⁾. Förordning (EG) nr 1860/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 137, 10.6.2006, s. 4.

⁽³⁾ EGT C 68, 6.3.1996, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

⁽⁵⁾ EGT L 205, 2.8.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 325, 28.10.2004, s. 4.

- (5) Europeiska gemenskapernas domstol har slagit fast att så snart gemenskapen har lagstiftat om en gemensam organisation av marknaden för en viss jordbrukssektor, är medlemsstaterna skyldiga att avstå från att vidta åtgärder som kan undergräva den eller skapa undantag till den. Därför bör den här förordningen inte gälla stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som köps eller släpps ut på marknaden. Den bör inte heller gälla stöd av mindre betydelse som skall delas med primärproducenter.
- (6) Denna förordning bör inte gälla exportstöd av mindre betydelse och inte heller stöd av mindre betydelse som gynnar inhemska produkter på bekostnad av importerade produkter. Förordningen bör framför allt inte gälla stöd till att skapa och driva ett distributionsnät i andra länder. Bidrag till kostnaderna för att delta i handelsmässor eller för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt eller en befintlig produkt på en ny marknad utgör normalt inte exportstöd.
- (7) Denna förordning bör inte gälla företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽¹⁾, eftersom det är svårt att fastställa bruttobidragsekvivalenten för stöd som ges till sådana företag.
- (8) Enligt kommissionens erfarenhet kan man fastslå att stöd som inte överstiger ett tak på 200 000 euro under en period på tre år inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna och inte snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen och därför inte omfattas av artikel 87.1 i fördraget. För företag med verksamhet inom vägtransportsektorn bör detta tak vara 100 000 euro.
- (9) De år som skall beaktas i detta sammanhang är de beskattningsår som företaget använder för beskattningsändamål i den berörda medlemsstaten. Treårsperioden bör vara rörlig, vilket innebär att det totala belopp som företaget har fått i stöd av mindre betydelse under det berörda beskattningsåret och under de två föregående beskattningsåren skall fastställas varje gång ett nytt stöd av mindre betydelse beviljas. I detta sammanhang bör stöd som beviljas av en medlemsstat beaktas, även om stödet helt eller delvis finansieras med medel som härrör från gemenskapen. Det bör inte vara möjligt att dela upp stöd som överskrider taket för stöd av mindre betydelse i mindre delar för att varje del skall omfattas av denna förordning.
- (10) I enlighet med de principer som reglerar stöd som omfattas av artikel 87.1 i fördraget, bör stöd av mindre betydelse anses ha beviljats vid den tidpunkt då företaget får laglig rätt till stödet enligt tillämplig nationell lagstiftning.
- (11) För att hindra att de högsta tillåtna stödnivåer som fastställs i olika gemenskapsrättsakter kringgås, bör stöd av mindre betydelse inte kumuleras med statligt stöd för samma stödberättigande kostnader, om sådan kumulering leder till en högre stödnivå än den som gäller i varje enskilt fall genom en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.
- (12) För att säkerställa insyn, likabehandling och en korrekt tillämpning av taket för stöd av mindre betydelse bör medlemsstaterna använda samma beräkningsmetod. För att underlätta beräkningen och i enlighet med gällande praxis för tillämpningen av regeln om stöd av mindre betydelse bör de stödbelopp som inte har formen av kontantbidrag omvandlas till bruttobidragsekvivalenter. Vid beräkningen av bidragsekvivalenten för genomsynligt stöd som inte är bidrag eller för stöd som betalas ut i flera omgångar skall man använda de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att tillämpningen av reglerna för statligt stöd skall vara enhetlig, öppen och enkel bör i denna förordning begreppet marknadsräntor avse de referensräntor som regelbundet fastställs av kommissionen på grundval av objektiva kriterier och offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller på Internet. Det kan dock bli nödvändigt att lägga till ytterligare punkter utöver miniminivåerna beroende på vilka säkerheter som ställs eller den risk som är förbunden med stödmottagaren.
- (13) Med hänsyn till behovet av insyn, likabehandling och effektiv kontroll bör denna förordning endast gälla genomsynligt stöd av mindre betydelse. Genomsynligt stöd är stöd för vilket det är möjligt att i förväg räkna ut den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att behöva göra en riskbedömning. Sådana exakta beräkningar kan till exempel göras för bidrag, räntesubventioner och begränsade skattelättnader. Stöd i form av kapitaltillskott bör inte anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse, såvida

⁽¹⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

inte det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet ligger under taket för stöd av mindre betydelse. Stöd i form av riskkapitalåtgärder i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag ⁽¹⁾ bör inte betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse, såvida inte stödet till vart och ett av målföretagen ligger under taket för stöd av mindre betydelse. Stöd i form av lån bör behandlas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om bruttobidragsekvivalenten beräknas på grundval av de marknadsräntor som gäller när stödet beviljas.

(14) Denna förordning utesluter inte möjligheten att en åtgärd som antagits av en medlemsstat kan anses inte utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget på någon annan grund än de som anges i denna förordning. Det kan till exempel gälla kapitaltillskott som har beslutats i enlighet med principen om en privat investerare.

(15) Det är nödvändigt att klargöra rättsläget i fråga om garantiordningar som inte kan påverka handeln eller snedvrida konkurrensen och för vilka det finns tillräckliga uppgifter för att göra en tillförlitlig bedömning av eventuella konsekvenser. I den här förordningen bör därför det allmänna taket för stöd av mindre betydelse på 200 000 euro ersättas av ett särskilt tak för garantier som bygger på det sammanlagda individuella lån som garantin avser. Detta särskilda tak bör beräknas genom att fastställa det stödbelopp som ingår i garantiordningar som omfattar lån till förmån för livskraftiga företag. Den metod och de uppgifter som används för att beräkna det särskilda garantitaket bör utesluta företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter. Det särskilda taket bör därför inte gälla stöd för särskilda ändamål som ges vid sidan av en garantiordning, stöd till företag i svårigheter eller till garantier som inte avser ett lån, till exempel garantier för egetkapitaltransaktioner. När det särskilda taket fastställs bör man utgå ifrån att en garantiordning på 1 500 000 euro kan anses ha en bruttobidragsekvivalent motsvarande det allmänna taket för stöd av mindre betydelse, om räntetaket (fallissemangsfrekvensen) är 13 %, dvs. det sämsta möjliga för garantiordningar i gemenskapen. Detta belopp bör sänkas till 750 000 euro för företag med verksamhet inom vägtransportsektorn. De särskilda taken bör endast omfatta garantier som täcker upp till 80 % av lånet. En metod som godkänns av kommissionen efter anmälan på grundval av en kommissionsförordning om statligt stöd, till exempel kommissionens förordning (EG) nr 1628/2006 av den 24 oktober 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt regionalt investeringsstöd ⁽²⁾, kan också användas av medlemsstaterna för att bedöma bruttobidragsekvivalenten i en garanti, om den godkända meto-

den uttryckligen avser den typ av garantier och den typ av transaktioner som det är fråga om i samband med tillämpningen av denna förordning.

(16) Efter anmälan från en medlemsstat kan kommissionen undersöka om en stödåtgärd som inte är ett bidrag, ett lån, en garanti, ett kapitaltillskott eller en riskkapitalåtgärd leder till en bruttobidragsekvivalent som inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse och därför skulle kunna omfattas av bestämmelserna i denna förordning.

(17) Det är kommissionens skyldighet att se till att reglerna om statligt stöd efterlevs och särskilt att stöd som beviljas enligt reglerna om stöd av mindre betydelse uppfyller villkoren i de reglerna. I enlighet med den samarbetsprincip som fastställs i artikel 10 i fördraget bör medlemsstaterna underlätta utförandet av denna uppgift genom att inrätta det system som krävs för att säkerställa att det sammanlagda stöd av mindre betydelse som beviljas samma företag enligt regeln om stöd av mindre betydelse inte överstiger stödtaket på 200 000 euro under en period om tre beskattningsår. Därför bör medlemsstaterna, när de beviljar stöd av mindre betydelse, informera det berörda företaget om stödbeloppet och om att det är fråga om stöd av mindre betydelse genom att hänvisa till denna förordning. Dessutom bör den berörda medlemsstaten, innan den beviljar sådant stöd, få en redogörelse från företaget för annat stöd av mindre betydelse som företaget fått under det berörda beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. Medlemsstaten bör noggrant kontrollera att taket för stöd av mindre betydelse inte kommer att överskridas genom det nya stödet. Ett alternativt sätt att se till att taket iakttas är att upprätta ett centralt register. Om det är fråga om garantiordningar som inrättats av Europeiska investeringsfonden, så kan fonden själv göra upp en förteckning över stödmottagare och begära att medlemsstaterna informerar stödmottagarna om det stöd av mindre betydelse som de fått.

(18) Förordning (EG) nr 69/2001 upphör att gälla den 31 december 2006. Den här förordningen bör därför gälla från och med den 1 januari 2007. Mot bakgrund av att förordning (EG) nr 69/2001 inte gällde transportsektorn, som tidigare inte omfattats av stöd av mindre betydelse, och mot bakgrund av att endast ett mycket begränsat belopp i stöd av mindre betydelse är tillämpligt inom sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, samt under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda, så bör denna förordning gälla stöd som redan innan den har trätt i kraft har beviljats företag verksamma inom transportsektorn och inom sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter. Dessutom bör eventuellt individuellt stöd som beviljats i enlighet med förordning (EG) nr 69/2001 under den period då den förordningen var tillämplig inte påverkas av den här förordningen.

⁽¹⁾ EUT C 194, 18.8.2006, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 302, 1.11.2006, s. 29.

(19) Mot bakgrund av kommissionens erfarenhet på detta område, och särskilt med tanke på hur ofta det i allmänhet är nödvändigt att se över politiken för statligt stöd, bör tillämpningsperioden för denna förordning begränsas. Om denna förordnings giltighetstid skulle löpa ut utan att förlängas, bör medlemsstaterna få en anpassningsperiod på sex månader när det gäller stöd av mindre betydelse som omfattas av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller statligt stöd till företag inom alla sektorer med undantag för följande:

- a) Stöd som beviljas företag med verksamhet inom fiske- och vattenbrukssektorn, som omfattas av rådets förordning (EG) nr 104/2000 ⁽¹⁾.
- b) Stöd som beviljas företag med verksamhet inom primärproduktion av de jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget.
- c) Stöd som beviljas företag med verksamhet inom bearbetning och saluföring av de jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget,
 - i) om stödbeloppet fastställs på grundval av priset på eller mängden sådana produkter som köps från primärproducenter eller släpps ut på marknaden av de berörda företagen, och
 - ii) om en förutsättning för stödet är att det helt eller delvis överförs till primärproducenter.
- d) Stöd till exportverksamhet riktad mot tredjeland eller medlemsstater, dvs. stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet.
- e) Stöd som gynnar användningen av inhemska varor på bekostnad av importerade varor.
- f) Stöd som beviljas företag verksamma inom kolsektorn enligt definitionen i förordning (EG) nr 1407/2002.
- g) Stöd till inköp av vägtransportfordon som beviljas företag som utför godstransporter på väg för andras räkning.

h) Stöd som beviljas företag i svårigheter.

2. I denna förordning avses med

- a) *jordbruksprodukter*: de produkter som förtecknas i bilaga I till EG-fördraget, med undantag för fiskeriprodukter,
- b) *bearbetning av jordbruksprodukter*: en process som en jordbruksprodukt genomgår där den produkt som blir resultatet av processen också är en jordbruksprodukt, med undantag för jordbruksverksamhet som är nödvändig för att förbereda en animalie- eller växtprodukt för försäljning i första ledet,
- c) *saluföring av jordbruksprodukter*: innehav och presentation i avsikt att sälja, bjuda ut till försäljning, leverera produkter eller andra former för att släppa ut produkter på marknaden, med undantag för primärproducentens försäljning i första ledet till återförsäljare och förädlare samt eventuellt förberedande av produkten för sådan försäljning. En primärproducentens försäljning till slutkonsumenter skall betraktas som saluföring om den sker i separata lokaler avsedda för detta syfte.

Artikel 2

Stöd av mindre betydelse

1. Stödåtgärder som uppfyller villkoren i punkterna 2 och 3 skall inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 87.1 i fördraget och skall därför inte omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget, om de uppfyller de villkor som anges i punkt 2–5 i den här artikeln.

2. Det totala stöd av mindre betydelse som beviljas ett företag får inte överstiga 200 000 euro under en period om tre beskattningsår. Ett företag verksam inom vägtransportsektorn får inte beviljas stöd av mindre betydelse som överstiger 100 000 euro under en period om tre beskattningsår. Dessa tak skall gälla oberoende av stödets form och det mål som eftersträvas och oavsett om det stöd som medlemsstaten beviljar helt eller delvis finansieras med medel som härrör från gemenskapen. Perioden skall fastställas på grundval av de beskattningsår som används av företaget i den berörda medlemsstaten.

Om ett sammanlagt stödbelopp som ges inom ramen för en stödåtgärd överskrider detta tak, omfattas stödet inte av denna förordning, inte ens den del av stödbeloppet som inte överskrider taket. I ett sådant fall kan man inte göra gällande att denna förordning skall tillämpas på stödåtgärden i fråga, varken vid den tidpunkt då stödet beviljas eller vid någon senare tidpunkt.

⁽¹⁾ EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.

3. Det stödtak som anges i punkt 2 skall uttryckas i form av ett kontantbidrag. Alla siffror som används skall avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuellt avdrag för skatt eller annan avgift. Om stöd beviljas i någon annan form än som bidrag, skall stödbeloppet vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent.

Stöd som tilldelas i flera delutbetalningar skall diskonteras till värdet vid tidpunkten för beviljandet. Den ränta som skall användas för beräkningar av diskonterat värde och för att beräkna bruttobidragsekvivalenten skall vara den referensränta som gällde vid den tidpunkt då lånet beviljades.

4. Denna förordning skall endast tillämpas på stöd för vilket det är möjligt att i förväg beräkna den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att göra någon riskbedömning (genomsynligt stöd). Framför allt:

- a) Stöd i form av lån skall behandlas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om bruttobidragsekvivalenten beräknas på grundval av de marknadsräntor som gäller när stödet beviljas.
- b) Stöd i form av kapitaltillskott skall inte anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse, såvida inte det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet ligger under taket för stöd av mindre betydelse.
- c) Stöd i form av riskkapitalåtgärder skall inte betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse, såvida inte stödet till vart och ett av målföretagen ligger under taket för stöd av mindre betydelse.
- d) Individuellt stöd som ges inom ramen för en garantiordning till företag som inte är företag i svårigheter skall behandlas som genomsynligt stöd av mindre betydelse endast om det garanterade lånebeloppet inte överskrider 1 500 000 euro per företag. Individuellt stöd som beviljas inom ramen för en garantiordning till förmån för företag verksamma inom vägtransportsektorn skall behandlas som genomsynligt stöd av mindre betydelse endast om det garanterade lånebeloppet inte överskrider 750 000 euro per företag. Om den garanterade delen av lånet endast utgör en viss andel av detta tak skall garantins bruttobidragsekvivalent anses utgöra en lika stor andel av det tillämpliga tak som fastställs i artikel 2.2. Garantin skall inte omfatta mer än 80 % av lånet. Garantiordningar skall också anses vara genomsynliga om i) metoden för att beräkna garantiernas bruttobidragsekvivalent har godkänts efter anmälan till kommissionen enligt en annan förordning som kommissionen antagit inom området statligt stöd, och ii) den godkända metoden uttryckligen avser den typ av garantier och den typ av transaktioner som det är fråga om i samband med tillämpningen av denna förordning.

5. Stöd av mindre betydelse skall inte kumuleras med statligt stöd för samma stödberättigande kostnader, om sådan kumulering leder till en högre stödnivå än den som gäller i varje enskilt fall genom en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.

Artikel 3

Kontroll

1. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja ett företag stöd av mindre betydelse, skall medlemsstaten skriftligen informera företaget om det planerade stödbeloppet (uttryckt som bruttobidragsekvivalent) och om stödets karaktär av stöd av mindre betydelse genom att uttryckligen hänvisa till denna förordning med angivande av förordningens titel och en hänvisning till offentliggörandet av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om stöd av mindre betydelse ges till olika företag enligt en viss stödordning och företagen beviljas olika stödbelopp, kan den berörda medlemsstaten uppfylla denna skyldighet genom att informera företagen om ett fast belopp som motsvarar det högsta stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall skall det fasta beloppet användas för att fastställa om det tak som anges i artikel 2.2 har nåtts. Innan medlemsstaten beviljar stödet skall den från det berörda företaget få en skriftlig redogörelse eller en redogörelse i elektronisk form för allt annat stöd av mindre betydelse som företaget fått under de två föregående beskattningsåren och det innevarande beskattningsåret.

Medlemsstaten skall bevilja det nya stödet av mindre betydelse först efter att ha kontrollerat att detta inte medför att det totala belopp som företaget erhåller i stöd av mindre betydelse under det innevarande beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren i den medlemsstaten överskrider det stödtak som fastställs i artikel 2.2.

2. Om en medlemsstat har upprättat ett centralt register över stöd av mindre betydelse som innehåller fullständiga uppgifter om samtliga stöd av mindre betydelse som beviljats av myndigheter i medlemsstaten, skall punkt 1 första stycket inte längre gälla från den tidpunkt då registret omfattar en treårsperiod.

Om en medlemsstat inom ramen för en garantiordning beviljar stöd i form av en garanti som finansieras från EU:s budget genom Europeiska investeringsfonden skall punkt 1 första stycket i denna artikel upphöra att gälla.

I sådana fall skall följande kontrollsystem tillämpas:

- a) På grundval av uppgifter som finansiella intermediärer skall lämna till Europeiska investeringsfonden skall denna årligen upprätta en förteckning över stödmottagare och över den bruttobidragsekvivalent som var och en av dem har fått. Europeiska investeringsfonden skall sända dessa uppgifter till den berörda medlemsstaten och till kommissionen.

- b) Den berörda medlemsstaten skall vidarebefordra uppgifterna till de slutliga stödmottagarna inom tre månader från mottagandet av uppgifterna från Europeiska investeringsfonden.
- c) Den berörda medlemsstaten skall från varje stödmottagare erhålla ett intyg på att det sammanlagda stöd av mindre betydelse som stödmottagaren fått inte överskrider det stöd-tak som anges i artikel 2.2. Om stödet till en eller flera stödmottagare överskrider stödtaget skall den berörda medlemsstaten se till att den stödåtgärd som leder till att taket överskrids antingen anmäls till kommissionen eller återkrävs från stödmottagaren.

3. Medlemsstaterna skall registrera och sammanställa alla uppgifter som rör tillämpningen av denna förordning. Registret skall innehålla alla uppgifter som krävs för att det skall vara möjligt att fastställa att villkoren i denna förordning har iakttagits. Uppgifter om individuellt stöd av mindre betydelse skall bevaras i tio år från den dag då stödet beviljades. Uppgifter om en stödordning för stöd av mindre betydelse skall bevaras i tio år från den dag då det sista individuella stödet beviljades enligt stödordningen. Den berörda medlemsstaten skall på skriftlig begäran från kommissionen inom tjugo arbetsdagar, eller inom den längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar den anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts, särskilt i fråga om det totala beloppet i form av stöd av mindre betydelse som ett företag har mottagit.

Artikel 4

Ändringar

Artikel 2 i förordning (EG) nr 1860/2004 skall ändras på följande sätt:

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 december 2006.

- a) I punkt 1 skall orden "bearbetning och saluföring" utgå.
- b) Punkt 3 skall utgå.

Artikel 5

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning skall gälla stöd som har beviljats innan förordningen träder i kraft och ges till företag verksamma inom transportsektorn och företag verksamma inom bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, om stödet uppfyller de villkor som fastställs i artiklarna 1 och 2. Stöd som inte uppfyller dessa villkor kommer att bedömas av kommissionen enligt de tillämpliga ramarna, riktlinjerna, meddelandena och tillkännagivandena.
2. Stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 2 februari 2001 och den 30 juni 2007 och som uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 69/2001 skall inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 87.1 i fördraget och skall därför undantas från anmälningskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget.
3. När denna förordning upphör att gälla kan stöd av mindre betydelse som uppfyller villkoren i förordningen genomföras på ett giltigt sätt under ytterligare en sexmånadersperiod.

Artikel 6

Ikraftträdande och giltighetstid

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2007 till och med den 31 december 2013.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen